

Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

► **B**

**DIREKTIVA 2003/98/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**

**od 17. studenoga 2003.**

**o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora**

(SL L 345, 31.12.2003., str. 90)

Promijenila:

Službeni list

br. stranica datum

► **M1** Direktiva 2013/37/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja L 175 1 27.6.2013  
2013.

**▼B****DIREKTIVA 2003/98/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA****od 17. studenoga 2003.****o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posnjegov članak 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije <sup>(1)</sup>,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora <sup>(2)</sup>,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija <sup>(3)</sup>,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora <sup>(4)</sup>,

budući da:

- (1) Ugovorom je predviđeno uspostavljanje unutarnjeg tržišta i sustava kojim se osigurava da natjecanje na unutarnjem tržištu ne bude narušeno. Usklađenost pravila i praksi u državama članicama koji se odnose na iskorištavanje informacija javnog sektora doprinosi ostvarivanju tih ciljeva.
- (2) Razvoj prema informacijskom društvu i društvu znanja utječe na život svih građana u Zajednici, između ostalog omogućujući im pronalaženje novih načina za pristup znanju i njegovo stjecanje.
- (3) Digitalni sadržaj igra važnu ulogu u tom razvoju. Proizvodnja sadržaja posljednjih je godina dovela i još uvijek dovodi do brzog otvaranja radnih mjestâ. Većina se radnih mesta otvara u malim novonastalim poduzećima.
- (4) Javni sektor prikuplja, izrađuje, reproducira i širi u mnogim područjima djelatnosti široki raspon informacija kao što su socijalne, gospodarske i zemljopisne informacije, informacije o vremenu te turističke, poslovne, patentne i obrazovne informacije.

<sup>(1)</sup> SL C 227 E, 24.9.2002., str. 382.<sup>(2)</sup> SL C 85, 8.4.2003., str. 25.<sup>(3)</sup> SL C 73, 26.3.2003., str. 38.<sup>(4)</sup> Mišljenje Europskog parlamenta od 12. veljače 2003. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 26. svibnja 2003. (SL C 159 E, 8.7.2003., str. 1.) i Stajalište Europskog parlamenta od 25. rujna 2003. (još nije objavljeno u Službenom listu). Odluka Vijeća od 27. listopada 2003.

**▼B**

- (5) Jedan od glavnih ciljeva uspostavljanja unutarnjeg tržišta je stvaranje uvjeta koji vode razvoju usluga na razini Zajednice. Informacije javnog sektora važan su primarni materijal za proizvode i usluge s digitalnim sadržajem, a s razvojem bežičnih usluga sadržaja postat će još važnijim izvorom sadržaja. S tim u vezi bit će također bitna široka prekogranična zemljopisna pokrivenost. Šire mogućnosti ponovne uporabe informacija javnog sektora trebaju europskim poduzećima između ostalog omogućiti iskorištavanje vlastitih potencijala te doprinijeti gospodarskom razvoju i otvaranju radnih mesta.
- (6) U državama članicama postoje znatne razlike u pravilima i praksama iskorištavanja izvora informacija javnog sektora koje predstavljaju zapreke ostvarivanju punoga gospodarskog potencijala tog ključnog dokumentacijskog izvora. Tradicionalna praksa korištenja informacija javnog sektora u tijelima javnog sektora razvijala se na vrlo različite načine. To treba uzeti u obzir. Stoga nacionalna pravila i prakse za ponovnu uporabu dokumenata javnog sektora treba minimalno uskladiti u slučajevima kad razlike u nacionalnim propisima i praksama ili pomanjkanje jasnoće sprečavaju nesmetano funkcioniranje unutarnjeg tržišta te pravilan razvoj informacijskog društva u Zajednici.
- (7) Štoviše, bez minimalnog usklađivanja na razini Zajednice te razlike mogu biti čak i znatnije kao posljedica zakonodavnih djelovanja na nacionalnoj razini koja su u jednom broju država članica već započeta kako bi se odgovorilo na tehnološke izazove. Utjecaj takvih zakonodavnih razlika i nesigurnosti postat će znatniji u dalnjem razvoju informacijskog društva koje je već uvelike povećalo prekogranično korištenje informacija.
- (8) Potreban je opći okvir za uvjete kojima se uređuje ponovna uporaba dokumenata javnog sektora kako bi se osigurali pošteni, razmjeri i nediskriminirajući uvjeti za ponovnu uporabu takvih informacija. Tijela javnog sektora prikupljaju, izrađuju, reproduciraju i šire dokumente za ispunjavanje svojih javnih zadataka. Uporaba takvih dokumenata zbog drugih razloga predstavlja ponovnu uporabu. Politika država članica može ići preko minimalnih standarda utvrđenih ovom Direktivom i tako omogućiti širu ponovnu uporabu.
- (9) Ova Direktiva ne sadrži obvezu dopuštanja ponovne uporabe dokumenata. Odluka o tome hoće li se odobriti ponovna uporaba ili ne prepuštena je državama članicama ili dotičnom tijelu javnog sektora. Ova se Direktiva treba primjenjivati na dokumente koji su stavljeni na raspolaganje za ponovnu uporabu kad tijela javnog sektora dozvoljavaju, prodaju, šire, razmjenjuju ili daju informacije. Kako bi se izbjegle unakrsne subvencije, ponovna uporaba treba uključivati daljnju uporabu dokumenata unutar same organizacije za one djelatnosti koje

**▼B**

nisu obuhvaćene njezinim javnim zadaćama. Djelatnosti koje nisu obuhvaćene javnom zadaćom obično će uključivati opskrbu dokumentima koji se izrađuju i naplaćuju isključivo na komercijalnoj osnovi te u natjecanju s drugima na tržištu. Definicija „dokumenta” ne obuhvaća računalne programe. Ova se Direktiva oslanja na postojeće režime pristupa u državama članicama i njom se ne izmjenjuju nacionalna pravila za pristup dokumentima. Ona se ne primjenjuje u slučajevima u kojima građani ili poduzeća mogu, prema određenom režimu pristupa, dobiti dokument samo ako mogu dokazati poseban interes. Na razini Zajednice člancima 41. (pravo na dobru upravu) i 42. Povelje o temeljnim pravima Europske unije priznato je pravo svakoga građanina Unije i svake fizičke ili pravne osobe koja boravi ili ima registrirano sjedište u državi članici da ima pristup dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije. Treba poticati tijela javnog sektora da stave na raspolaganje za ponovnu uporabu sve dokumente koje posjeduju. Tijela javnog sektora trebaju promicati i poticati ponovnu uporabu dokumenata u onim slučajevima kad tijelo javnog sektora ima pravo odobriti njihovu ponovnu uporabu, uključujući službene tekstove zakonodavne i upravne prirode.

- (10) Definicije „tijela javnog sektora” i „tijela uređenim javnim pravom” preuzete su iz direktiva o javnoj nabavi (92/50/EEZ<sup>(1)</sup>), 93/36/EEZ<sup>(2)</sup>, 93/37/EEZ<sup>(3)</sup> i 98/4/EZ<sup>(4)</sup>). Javna poduzeća nisu obuhvaćena tim definicijama.
- (11) Ovom se Direktivom utvrđuje generička definicija izraza „dокумент” u skladu s razvojem informacijskog društva. Definicija obuhvaća svako predstavljanje akata, činjenica ili informacija, kao i svako sastavljanje tih akata, činjenica ili informacija, na bilo kojem sredstvu (pisano na papiru, pohranjeno u elektroničkom obliku ili kao zvučni, vizualni ili audiovizualni zapis) u posjedu tijelâ javnog sektora. Dokument u posjedu tijela javnog sektora je onaj čiju ponovnu uporabu može odobriti tijelo javnog sektora.
- (12) Rok za odgovor na zahtjeve za ponovnu uporabu treba biti razuman i u skladu s jednakim rokom za zahtjeve za pristup dokumentu prema odgovarajućem režimu pristupa. Razumnim rokovima u cijeloj Uniji poticati će se stvaranje novih zbirnih informacijskih proizvoda i usluga na paneuropskoj razini. Kad je jednom zahtjev za ponovnu uporabu odobren, tijela javnog sektora trebaju dokumente staviti na raspolaganje u roku kojim se omogućuje iskorištavanje njihova potpunoga gospodarskog potencijala. To je posebno važno za dinamički sadržaj (npr. za prometne podatke) čija gospodarska vrijednost ovisi o trenutačnoj dostupnosti informacija i redovitom ažuriranju. Ako se upotrebljava dozvola, pravovremena dostupnost dokumenata može biti dio uvjeta dozvole.

<sup>(1)</sup> SL L 209, 24.7.1992., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2001/78/EZ (SL L 285, 29.10.2001., str. 1.).

<sup>(2)</sup> SL L 199, 9.8.1993., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2001/78/EZ.

<sup>(3)</sup> SL L 199, 9.8.1993., str. 54. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2001/78/EZ.

<sup>(4)</sup> SL L 101, 1.4.1998., str. 1.

**▼B**

- (13) Mogućnosti za ponovnu uporabu mogu se poboljšati ograničavanjem potrebe za digitalizacijom dokumenata na papiru ili obradom digitalnih datoteka kako bi bile međusobno kompatibilne. Stoga tijela javnog sektora trebaju, ako je moguće i prikladno, učiniti dokumente dostupnim u elektroničkom obliku u bilo kojemu postojećem formatu ili jeziku. Tijela javnog sektora trebaju se povoljno odnositi prema zahtjevima za izvode iz postojećih dokumenata kad ispunjenje takvog zahtjeva uključuje samo jednostavnu radnju. Tijela javnog sektora ne trebaju, međutim, biti obvezna dati izvod iz dokumenta ako to uključuje nerazmjeran napor. Kako bi olakšala ponovnu uporabu, tijela javnog sektora trebaju svoje vlastite dokumente učiniti dostupnim u formatu koji je, koliko je to moguće i prikladno, neovisan o uporabi određenog softvera. Ako je moguće i prikladno, tijela javnog sektora trebaju uzeti u obzir mogućnosti ponovne uporabe dokumenata od strane osoba i za osobe s invaliditetom.
- (14) Ukupni prihod, ako su uvedene pristojbe, ne treba prelaziti ukupne troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije i širenja dokumenata uz razuman povrat ulaganja, uzimajući prema potrebi u obzir zahtjeve samofinanciranja dotičnog tijela javnog sektora. Izrada uključuje stvaranje i prikupljanje, a širenje može uključivati i podršku korisniku. Povrat troškova, zajedno s razumnim povratom ulaganja u skladu s primjenljivim računovodstvenim načelima i odgovarajućom metodom izračuna troškova dotičnog tijela javnog sektora, predstavlja gornju granicu pristojbi budući da se trebaju onemogućiti sve prekomjerne cijene. Gornjom granicom pristojbi određenom u ovoj Direktivi ne dovodi se u pitanje pravo država članica ili tijela javnog sektora da primijene niže pristojbe ili da ih uopće ne primijene, a države članice trebaju poticati tijela javnog sektora da dokumente učine dostupnim po pristojbama koje ne premašuju granične troškove reproduciranja i širenja dokumenata.
- (15) Osiguravanje jasnoće i javne dostupnosti uvjeta ponovne uporabe dokumenata javnog sektora preduvjet je razvoja informacijskog tržišta u cijeloj Zajednici. Stoga sve primjenljive uvjete ponovne uporabe dokumenata treba pojasniti mogućim korisnicima ponovne uporabe. Države članice trebaju poticati stvaranje indeksa dostupnih dokumenata, ako je prikladno s *online* pristupom, kako bi se promicali i olakšali zahtjevi za ponovnu uporabu. Podnositelje zahtjeva za ponovnu uporabu dokumenata treba obavijestiti o raspoloživim pravnim lijekovima u odnosu na odluke ili prakse koje na njih utječu. To će biti posebno važno za mala i srednja poduzeća koja možda nisu upoznata s odnosima s tijelima javnog sektora iz drugih država članica te odgovarajućim pravnim lijekovima.

**▼B**

- (16) Objavljivanje svih općedostupnih dokumenata u posjedu javnog sektora, koji se ne odnose samo na politički postupak, već i na pravni i upravni postupak, temeljni je instrument proširenja prava na znanje, koje je osnovno načelo demokracije. Taj se cilj može primijeniti na ustanove svake razine, bilo lokalne, nacionalne ili međunarodne.
- (17) U nekim će slučajevima ponovna uporaba dokumenata biti dogovorena bez dozvole. U drugim će se slučajevima izdati dozvola kojom će se nositelju dozvole nametnuti uvjeti za ponovnu uporabu kao što su odgovornost, pravilna uporaba dokumenata, jamčenje nemjenjanja i navođenje izvora. Ako tijela javnog sektora izdaju dozvolu za ponovnu uporabu dokumenata, uvjeti dozvole trebaju biti pošteni i transparentni. Standardne dozvole koje su dostupne *online* mogu u tom pogledu također igrati važnu ulogu. Stoga države članice trebaju osigurati dostupnost standardnih dozvola.
- (18) Ako nadležno tijelo odluči da neke dokumente više ne stavlja na raspolaganje za ponovnu uporabu ili da ih više ne ažurira, treba ih prvom prigodom objaviti, i to kad god je moguće elektroničkim putem.
- (19) Uvjeti ponovne uporabe trebaju biti nediskriminirajući za usporedive kategorije ponovne uporabe. Time se ne treba, na primjer, sprečavati besplatnu razmjenu informacija među tijelima javnog sektora pri provođenju javnih zadataka, dok se drugim stranama naplaćuje ponovna uporaba istih dokumenata. Time se također ne treba sprečavati donošenje diferencirane politike naplate za komercijalnu i nekomercijalnu ponovnu uporabu.
- (20) Pri utvrđivanju načela za ponovnu uporabu dokumenata, tijela javnog sektora trebaju poštovati pravila tržišnog natjecanja, izbjegavajući u najvećoj mogućoj mjeri isključive sporazume s privatnim partnerima. Međutim, za pružanje usluge od općega gospodarskog interesa ponekad može biti potrebno primijeniti isključivo pravo ponovne uporabe određenih dokumenata javnog sektora. Do toga može doći kad ni jedan komercijalni izdavač ne bi objavio informacije bez takvog isključivog prava.
- (21) Ova se Direktiva treba provoditi i primjenjivati uz puno poštivanje načela koja se odnose na zaštitu osobnih podataka u skladu s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka <sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

**▼B**

- (22) Ova Direktiva ne utječe na prava intelektualnog vlasništva trećih strana. Zbog otklanjanja svake dvojbe, izraz „prava intelektualnog vlasništva“ odnosi se samo na autorsko i srodnna prava (uključujući *sui generis* oblike zaštite). Ova se Direktiva ne primjenjuje na dokumente koji podliježu pravima industrijskog vlasništva, kao što su patenti, registrirani dizajn i zaštitni znakovi. Ova Direktiva ne utječe na postojanje prava intelektualnog vlasništva ili vlasništvo tijela javnog sektora nad njima niti se njome ograničava ostvarivanje tih prava na bilo koji način izvan okvira određenih ovom Direktivom. Obveze određene ovom Direktivom trebaju se primjenjivati samo u mjeri u kojoj su spojive s odredbama međunarodnih sporazuma o zaštiti prava intelektualnog vlasništva, a posebno Bernske konvencije za zaštitu književnih i umjetničkih dijela (Bernska konvencija) te Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (Sporazum o TRIPS-u). Tijela javnog sektora trebaju, međutim, ostvarivati svoje autorsko pravo na način kojim se olakšava ponovna uporaba.
- (23) Alati koji korisnicima ponovne uporabe pomažu naći dokumente dostupne za ponovnu uporabu i uvjeti ponovne uporabe mogu znatno olakšati prekograničnu uporabu dokumenata javnog sektora. Države članice trebaju stoga osigurati praktična rješenja koja korisnicima pomažu u potrazi za dokumentima dostupnim za ponovnu uporabu. Popisi stanja, po mogućnosti dostupni *online*, glavnih dokumenata (dokumenata koji se u velikoj mjeri ponovno upotrebljavaju ili s mogućnošću ponovne uporabe u velikoj mjeri) i portalni koji su povezani s decentraliziranim popisima stanja primjeri su takvih praktičnih rješenja.
- (24) Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje Direktivu 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o uskladivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (<sup>(1)</sup>) ni Direktivu 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (<sup>(2)</sup>). U njoj se navode uvjeti pod kojima tijela javnog sektora mogu ostvarivati prava intelektualnog vlasništva na unutarnjem informacijskom tržištu ako se dopusti ponovna uporaba dokumenata.
- (25) Budući da ciljeve predloženog djelovanja, tj. olakšavanje stvaranja informacijskih proizvoda i usluga na razini Zajednice temeljeno na dokumentima javnog sektora, unapređenje djelotvorne prekogranične uporabe dokumenata javnog sektora od strane

(<sup>1</sup>) SL L 167, 22.6.2001., str. 10.

(<sup>2</sup>) SL L 77, 27.3.1996., str. 20.

**▼B**

privatnih poduzeća za informacijske proizvode i usluge s dodanom vrijednošću te ograničavanje narušavanja natjecanja na tržištu Zajednice, države članice ne mogu ostvariti u dovoljnoj mjeri, već ih je, s obzirom na unutarnji opseg djelovanja Zajednice te utjecaj navedenog djelovanja, lakše ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno člankom 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi okvir potreban za postizanje tih ciljeva. Ovom se Direktivom treba ostvariti minimalna usklađenost i time izbjegći daljnje razilaženje država članica u vezi s ponovnom uporabom dokumenata javnog sektora,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

**OPĆE ODREDBE**

*Članak 1.*

**Predmet i područje primjene**

1. Ovom se Direktivom utvrđuje minimalni skup pravila kojima se uređuju ponovna uporaba i praktični načini olakšavanja ponovne uporabe postojećih dokumenata u posjedu tijela javnog sektora država članica.
2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na:

**▼M1**

- (a) dokumente čija je opskrba izvan područja primjene javne zadaće dotičnih tijela javnog sektora kako je određeno zakonom ili drugim obvezujućim pravilima u državi članici ili, u nedostatku takvih pravila, kako je određeno u skladu sa zajedničkom upravnom praksom u dotičnoj državi članici, pod uvjetom da je područje primjene transparentno i podložno preispitivanju;

**▼B**

- (b) dokumente na koje prava intelektualnog vlasništva imaju treće strane;

**▼M1**

- (c) dokumente kojima se ne može pristupiti na temelju režima pristupa u državi članici, uključujući zbog:

- zaštite nacionalne sigurnosti (tj. državne sigurnosti), obrane ili javne sigurnosti,

- statističke povjerljivosti,

- komercijalne povjerljivosti (npr. poslovne ili profesionalne tajne ili tajne poduzeća);

- (ca) dokumente kojima je pristup ograničen na temelju režima pristupa u državi članici, uključujući slučajeve u kojima građani ili poduzeća moraju dokazati poseban interes kako bi dobili pristup dokumentima;

**▼M1**

- (cb) dijelove dokumenata koji sadrže samo logotipove, grbove i oznake;
- (cc) dokumente kojima se ne može pristupiti ili im je pristup ograničen na temelju režima pristupa koji ograničava pristup radi zaštite osobnih podataka, i dijelove dokumenata do kojih ti režimi dopuštaju pristup i koji sadrže osobne podatke čija je ponovna uporaba definirana zakonom kao neuskladena sa zakonodavstvom o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka;

**▼B**

- (d) dokumente u posjedu javne radiotelevizije i njegovih društava kćeri te drugih tijela i njihovih društava kćeri koji obavljaju djelatnost javne radiodifuzije;

**▼M1**

- (e) dokumente u posjedu obrazovnih i istraživačkih ustanova, uključujući organizacije uspostavljene za prijenos rezultata istraživanja, škole i sveučilišta, osim sveučilišnih knjižnica;
- (f) dokumente u posjedu kulturnih ustanova osim knjižnica, muzeja i arhiva.

3. Ova se Direktiva temelji na režimima pristupa u državama članicama i ne dovodi ih u pitanje.

**▼B**

4. Ovom se Direktivom ne izmjenjuje te ni na koji način ne utječe na razinu zaštite pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka prema odredbama prava ►M1 Unije ▲ i nacionalnog prava, a posebno se ne izmjenjuju obveze i prava navedena u Direktivi 95/46/EZ.

5. Obveze određene ovom Direktivom primjenjuju se samo u mjeri u kojoj su spojive s odredbama međunarodnih sporazuma o zaštiti prava intelektualnog vlasništva, a posebno Berne konvencije i Sporazuma o TRIPS-u.

*Članak 2.*

**Definicije**

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „tijelo javnog sektora” znači državna, regionalna ili lokalna nadležna tijela, tijela uređena javnim pravom i udruge koje je uspostavilo jedno ili više takvih nadležnih tijela ili jedno ili više takvih tijela uređenih javnim pravom;

**▼B**

2. „tijelo uređeno javnim pravom” znači svako tijelo:

- (a) uspostavljeno za posebnu namjenu zadovoljavanja potreba javnog interesa koje nije industrijske ili komercijalne prirode;
- (b) s pravnom osobnošću; i
- (c) koje najvećim dijelom financiraju državna ili regionalna ili lokalna nadležna tijela ili druga tijela uređena javnim pravom; ili koje podliježe upravnom nadzoru tih tijela; ili koje ima upravni, upraviteljski ili nadzorni odbor u koji su više od polovice članova imenovala državna, regionalna ili lokalna nadležna tijela ili druga tijela uređena javnim pravom;

3. „dokument” znači:

- (a) svaki sadržaj bez obzira na medij (napisan na papiru ili pohranjen u elektroničkom obliku ili kao vizualni ili audiovizualni zapis);
  - (b) svaki dio takvog sadržaja;
4. „ponovna uporaba” znači uporaba dokumenata u posjedu tijela javnog sektora od strane osoba ili pravnih subjekata za komercijalne i nekomercijalne namjene drukčije od početne namjene u okviru javne zadaće za koju su dokumenti bili izrađeni. Razmjena dokumenata među tijelima javnog sektora isključivo radi obavljanja njihovih javnih zadaća ne predstavlja ponovnu uporabu;
5. „osobni podaci” znači podaci kako je određeno u članku 2. točki (a) Direktive 95/46/EZ;

**▼M1**

6. „strojno-čitljiv oblik” znači oblik datoteke strukturiran tako da ga programska aplikacija može lako identificirati, prepoznati te iz njega izvaditi specifične podatke, uključujući pojedinačne obavijesti i njihovu unutarnju strukturu;
7. „otvoreni oblik” znači oblik datoteke koji je neovisan od uporabljene platforme i stavljen na raspolaganje javnosti bez ograničenja koja sprečavaju ponovnu uporabu dokumenata;
8. „formalni otvoreni standard” znači standard koji je donesen u pisanim oblicima, detaljno određujući specifikacije zahtjeva za osiguravanje interoperabilnosti softvera;
9. „sveučilište” znači bilo koje tijelo javnog sektora koje pruža poslijesrednjoškolsko obrazovanje omogućavajući akademski stupanj.

*Članak 3.***Opće načelo**

1. Podložno stavku 2., države članice osiguravaju da se dokumenti na koje se primjenjuje ova Direktiva u skladu s člankom 1. mogu ponovno uporabiti za komercijalne i nekomercijalne namjene u skladu s uvjetima navedenima u poglavljima III. i IV.

**▼M1**

2. Za dokumente za koje knjižnice, uključujući sveučilišne knjižnice, muzeji i arhivi imaju prava intelektualna vlasništva, države članice osiguravaju da se tamo gdje je ponovna uporaba dokumenata dopuštena ti dokumenti ponovno koriste za komercijalne i nekomercijalne namjene u skladu s uvjetima navedenima u poglavljima III. i IV.

**▼B**

## POGLAVLJE II.

**ZAHTEVI ZA PONOVNU UPORABU***Članak 4.***Zahtjevi koji se primjenjuju na obradu zahtjeva za ponovnu uporabu**

1. Tijela javnog sektora električki obrađuju, kad je to moguće i prikladno, zahtjeve za ponovnu uporabu i podnositelju zahtjeva stavlja na raspolaganje dokument za ponovnu uporabu ili, ako je potrebna dozvola, izrađuju za podnositelja ponudu dozvole u razumnom roku koji je u skladu s vremenskim okvirima određenim za obradu zahtjeva za pristup dokumentima.

2. Kad nisu utvrđeni rokovi ili druga pravila kojima se uređuje pravodobno izdavanje dokumenata, tijela javnog sektora obrađuju zahtjev i dostavljaju podnositelju zahtjeva dokumente za ponovnu uporabu ili, ako je potrebna dozvola, izrađuju za podnositelja ponudu dozvole u razdoblju ne duljem od 20 radnih dana od primitka zahtjeva. To se razdoblje može produljiti za dalnjih 20 radnih dana za opsežne ili složene zahtjeve. U takvim se slučajevima u roku tri tjedna od početnog zahtjeva podnositelja zahtjeva obavještuje da je za obradu potrebno više vremena.

**▼M1**

3. U slučaju negativne odluke, tijela javnog sektora priopćuju podnositelju zahtjeva razloge odbijanja na temelju relevantnih odredaba režima pristupa u toj državi članici ili nacionalnih odredaba donesenih u skladu s ovom Direktivom, posebno s člankom 1. stavkom 2. točkama od (a) do (cc) ili člankom 3. Kad se negativna odluka temelji na članku 1. stavku 2. točki (b), tijelo javnog sektora uključuje upućivanje na fizičku ili pravnu osobu, ako je poznata, koja je nositelj prava ili, kao druga mogućnost, na izdavatelja dozvole od kojeg je tijelo javnog sektora dobilo odgovarajući materijal. Knjižnice, uključujući sveučilišne knjižnice, muzeji i arhivi ne moraju uključiti takvo upućivanje.

4. Svaka odluka o ponovnoj uporabi sadrži upućivanje na pravna sredstva za slučaj da se podnositelj zahtjeva želi žaliti na odluku. Pravna sredstva uključuju mogućnost preispitivanja od strane nepri-stranog tijela s odgovarajućim stručnim znanjem kao što je nacionalno tijelo za tržišno natjecanje, nacionalno tijelo za pristup dokumentima ili nacionalno sudsko tijelo čije su odluke obvezujuće za dotično tijelo javnog sektora.

**▼B**

5. Za tijela javnog sektora obuhvaćena člankom 1. stavkom 2. točkama (d), (e) i (f) ne traži se zadovoljavanje zahtjeva ovog članka.

## POGLAVLJE III.

## UVJETI ZA PONOVNU UPORABU

**▼M1***Članak 5.***Dostupni formati**

1. Tijela javnog sektora stavljaju na raspolaganje svoje dokumente u bilo kojem postojećem formatu ili jeziku i, kad je to moguće i prikladno, u otvorenom i strojno čitljivom obliku zajedno s njihovim metapodacima. Format i metapodaci trebaju, koliko je god to moguće, biti u skladu s formalnim otvorenim standardima.

2. Stavak 1. ne podrazumijeva obvezu tijela javnog sektora da radi ispunjavanja zahtjeva iz tog stavka stvore ili prilagode dokumente ili osiguraju isječke ako bi to uključivalo nerazmjeran napor koji nadilazi jednostavnu radnju.

3. Na temelju ove Direktive, od tijela javnog sektora ne može se zahtijevati nastavljanje izrade i pohrane određenih tipova dokumenata s namjerom ponovne uporabe takvih dokumenata od strane organizacija privatnog ili javnog sektora.

*Članak 6.***Načela kojima se uređuje naplata**

1. Kada se ponovna uporaba dokumenata naplaćuje, te se pristojbe ograničavaju na granične troškove nastale zbog njihove reprodukcije, davanja na uporabu i širenja.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na sljedeće:

(a) tijela javnog sektora od kojih se zahtijeva da ostvare prihod kako bi pokrili značajan dio troškova vezanih uz izvođenje njihovih javnih zadaća;

(b) iznimno, dokumente za koje se od dotičnih tijela javnog sektora zahtijeva da ostvare dovoljan prihod kako bi pokrili značajan dio troškova vezanih uz njihovo prikupljanje, izradu, reprodukciju i širenje. Ti zahtjevi definiraju se zakonodavstvom ili drugim obvezujućim pravilima države članice. U nedostatku takvih pravila, zahtjevi se određuju u skladu s uobičajenom administrativnom praksom države članice;

(c) knjižnice, uključujući sveučilišne knjižnice, muzeje i arhive.

**▼M1**

3. U slučajevima navedenima u stavku 2. točkama (a) i (b), dotična tijela javnog sektora izračunavaju ukupnu naknadu prema objektivnim, transparentnim i provjerljivim kriterijima koje određuju države članice. Ukupan prihod tih tijela od opskrbe dokumentima i omogućavanja njihove ponovne uporabe tijekom odgovarajućeg obračunskog razdoblja ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije i širenja zajedno s razumnim povratom ulaganja. Pristojbe se izračunavaju u skladu s računovodstvenim načelima koja se primjenjuju na dotična tijela javnog sektora.

4. Kada tijela javnog sektora zaračunavaju pristojbe u skladu sa stavkom 2. točkom (c), ukupan prihod od opskrbe dokumentima i omogućavanja njihove ponovne uporabe tijekom odgovarajućeg obračunskog razdoblja ne smije prelaziti troškove prikupljanja, reprodukcije, širenja, očuvanja i prava na otpis, zajedno s razumnim povratom ulaganja. Pristojbe se izračunavaju u skladu s računovodstvenim načelima koja se primjenjuju na dotična tijela javnog sektora.

*Članak 7.***Transparentnost**

1. U slučaju standardnih pristojbi za ponovnu uporabu dokumenata koji su u posjedu tijela javnih sektora, svi primjenljivi uvjeti i stvarna suma tih pristojbi, uključujući osnovu za izračun takvih pristojbi, prethodno se utvrđuju i objavljaju, kad je to moguće i prikladno, elektroničkim putem.

2. U slučaju pristojbi za ponovnu uporabu dokumenata, osim onih iz stavka 1., tijelo predmetnog javnog sektora navodi koji su čimbenici uzeti u obzir u izračunu tih pristojbi. Predmetno tijelo javnog sektora na zahtjev također navodi način na koji su te pristojbe bile izračunane u vezi s određenim zahtjevom za ponovnu uporabu.

3. Zahtjevi iz članka 6. stavka 2. točke (b) prethodno se utvrđuju. Kad je to moguće i prikladno, objavljaju se elektroničkim putem.

4. Tijela javnog sektora osiguravaju da se podnositelji zahtjeva za ponovnu uporabu dokumenata informiraju o pravnim sredstvima u vezi s odlukama ili praksama koje na njih utječu.

**▼B***Članak 8.***Dozvole****▼M1**

1. Tijela javnog sektora mogu bezuvjetno dozvoliti ponovnu uporabu dokumenata ili prema potrebi mogu dozvolom odrediti uvjete. Ti uvjeti ne smiju nepotrebno ograničavati mogućnosti ponovne uporabe i ne smiju se upotrijebiti za ograničenje tržišnog natjecanja.

**▼B**

2. Kad se u državama članicama upotrebljavaju dozvole, države članice osiguravaju dostupnost standardnih dozvola za ponovnu uporabu dokumenata javnog sektora, koje se mogu prilagoditi posebnim primjenama dozvola, u digitalnom formatu i mogućnost njihove elektroničke obrade. Države članice moraju poticati sva tijela javnog sektora da upotrebljavaju standardne dozvole.

**▼M1***Članak 9.***Praktična rješenja**

Države članice osiguravaju postojanje praktičnih rješenja kojima se olakšava traženje dokumenata dostupnih za ponovnu uporabu kao što su popisi izvora glavnih dokumenata s odgovarajućim metapodacima, dostupni *online* gdje je to moguće i prikladno, te u strojno čitljivom obliku, te portalni koji su povezani s popisima izvora. Ako je moguće, države članice olakšavaju međujezično traženje dokumenata.

**▼B****POGLAVLJE IV.****NEDISKRIMINACIJA I POŠTENA TRGOVINA***Članak 10.***Nediskriminacija**

1. Svi primjenljivi uvjeti za ponovnu uporabu dokumenata moraju za usporedive kategorije ponovne uporabe biti nediskriminirajući.

2. Ako tijelo javnog sektora ponovno upotrebljava dokumente kao ulazne podatke za svoje komercijalne djelatnosti koje su izvan opsega njihovih javnih zadaća, na opskrbu dokumentima za te djelatnosti primjenjuju se iste pristojbe i drugi uvjeti koji se primjenjuju na druge korisnike.

*Članak 11.***Zabrana isključivih dogovora**

1. Ponovna uporaba dokumenata je otvorena za sve potencijalne sudionike na tržištu, čak i kad jedan ili više sudionika na tržištu već koristi proizvode s dodanom vrijednošću na temelju tih dokumenata. Ugovorima ili drugim dogovorima između tijela javnog sektora koja posjeduju te dokumente i trećih strana ne smiju se davati isključiva prava.

2. Međutim, ako je isključivo pravo potrebno za pružanje usluga u javnom interesu, valjanost razloga za davanje takvog isključivog prava predmetom je redovitog preispitivanja i u svakom se slučaju preispituje svake tri godine. Isključivi dogovori utvrđeni nakon stupanja na snagu ove Direktive moraju biti transparentni i javni.

**▼M1**

Ovaj stavak ne primjenjuje se na digitalizaciju kulturnih izvora.

2.a Neovisno o stavku 1., tamo gdje se isključivo pravo odnosi na digitalizaciju kulturnih izvora, razdoblje isključivosti općenito nije dulje od deset godina. U slučaju kada je to razdoblje dulje od deset godina, njegovo trajanje podložno je preispitivanju u jedanaestoj godini i, ako je primjenljivo, svakih sedam godina nakon toga.

Dogovori kojima se daju isključiva prava iz prvog podstavka su transparentni i javni.

U slučaju isključivog prava iz prvog podstavka, dotičnom tijelu javnog sektora osigurava se besplatan primjerak digitaliziranih kulturnih resursa kao dio tih dogovora. Taj primjerak dostupan je za ponovnu uporabu nakon isteka razdoblja isključivosti.

3. Isključivi dogovori postojeći 1. srpnja 2005. koji ne ispunjavaju uvjete za izuzeće prema stavku 2. prestaju istekom ugovora ili svakako najkasnije 31. prosinca 2008.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., isključivi dogovori postojeći 17. srpnja 2013. koji ne ispunjavaju uvjete prema stavcima 2. i 2.a prestaju istekom ugovora ili svakako najkasnije 18. srpnja 2043.

**▼B**

## POGLAVLJE V.

**ZAVRŠNE ODREDBE**

*Članak 12.*

**Provjeta**

Države članice do 1. srpnja 2005. donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kad države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službenе objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

**▼M1**

*Članak 13.*

**Preispitivanje**

1. Komisija prije 18. srpnja 2018. preispituje primjenu ove Direktive te Europskom parlamentu i Vijeću priopćuje rezultate tog preispitivanja zajedno s eventualnim prijedlozima izmjena ove Direktive.

2. Države članice svake tri godine Komisiji podnose izvješće o dostupnosti informacija javnog sektora za ponovnu uporabu i uvjetima pod kojima su dostupne te praksama o pravnom lijeku. Na temelju tog izvješća koje je javno, države članice preispituju provedbu članka 6., posebno u pogledu naplate koja je veća od graničnih troškova.

**▼M1**

3. Preispitivanje iz stavka 1. se posebno odnosi na područje primjene i učinak ove Direktive, uključujući opseg povećanja ponovne uporabe dokumenata javnog sektora, učinke načela primijenjenih na naplatu i ponovnu uporabu službenih tekstova zakonodavne i administrativne prirode, interakciju između pravila o zaštiti podataka i mogućnosti ponovne uporabe, kao i daljnje mogućnosti poboljšanja pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta i razvoja europske industrije sadržaja.

**▼B**

*Članak 14.*

**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

*Članak 15.*

**Adresati**

Ova je Direktiva upućena državama članicama.